

Î N C H E I E R E

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Petru Moraru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Căruntu Ion, Căruntu Nina împotriva deciziei din 21 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Căruntu Ion, Căruntu Nina împotriva lui Gavriliuc Serghei, Gavriliuc Nadejda, Gavriliuc Anatolie privind obligarea eliberării acordului pentru construcția casei de locuit, recunoașterea ilegalității refuzului și încasarea cheltuielilor de judecată

c o n s t a t ă :

La data de 03.06.2014 Căruntu Ion, Căruntu Nina au depus în instanța de judecată cerere împotriva lui Gavriliuc Serghei, Gavriliuc Nadejda, Gavriliuc Anatolie privind obligarea eliberării acordului pentru construcția casei de locuit, recunoașterea ilegalității refuzului și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii au indicat că sunt proprietarii apartamentului nr.2A, str.N.Iorga 12, mun.Chișinău. Pârâții sunt proprietarii apartamentului vecin – nr.3A, str.N.Iorga 12, mun.Chișinău.

Afirmă reclamanții că doresc efectuarea anumitor lucrări de reconstrucție care sunt posibile doar cu acordul vecinilor.

Au menționat reclamanții că s-au adresat pârâților în vederea eliberării acordului pentru reconstrucție, care inițial le-au indicat despre necesitatea verificării condițiilor tehnice, care ar demonstra posibilitatea efectuării acestor lucrări de reconstrucție. După efectuarea raportului de expertiză de un expert licențiat, pârâții au refuzat eliberarea acordului.

Au solicitat reclamanții obligarea pârâților să elibereze acordul pentru efectuarea lucrărilor de reconstrucție și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea din data de 22.07.2014 reclamanții și-au concretizat circumstanțele de fapt a cauzei și au solicitat și recunoașterea ilegalității refuzului pârâților la reconstrucția casei de locuit.

Au mai indicat reclamanții că în vederea realizării dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr.cadastral 0100521/162.01.025 situat în mun.Chișinău, str.N.Iorga

12, ap.2A și în vederea realizării obligației din raportul de expertiză privind starea tehnică a apartamentului dat este necesară reconstrucția acestuia.

Susțin reclamantii că prevederile legale stabilite de lege privind autorizarea executării lucrărilor de construcție au fost respectate, iar prin scrisoarea explicativă a Ministerului Culturii nr.04-09/2494 din 09.07.2014 se indică asupra faptului că în fișa de avizare, în baza procesului verbal al ședinței nr.25 din 23.12.2013 al Consiliului Național al Monumentelor Istorice, se propune construcția unei case de locuit pentru trei familii cu regim de înălțime D+P+E+M în conformitate cu schița de proiect.

Afirmă reclamantii că conform planului de amplasare a construcțiilor și amenajare eliberat de OCT, bunurile imobile cu numerele cadastrale 0100521.162.01.025, ce le aparține și 0100521.162.026, ce aparține pârîților, sunt bunuri învecinate, despărțite prin perete comun. Astfel, acordul pârîților este necesar pentru respectarea prevederilor legale pentru a obține actele ce ar permite executarea lucrărilor de construcție.

Relevă reclamantii că din concluziile expertului tehnic, reflectate în raportul de expertiză, se constată că elementele structurii de rezistență a apartamentului reclamantilor se află în stare avansată de uzură și intervențiile cu lucrări de desființare a elementelor uzate și lucrări de construcție a elementelor noi sunt necesare și urgente. Conform procedurii de eliberare a actelor ce permit efectuarea lucrărilor de construcție, primul act este certificatul de urbanism, pe care pentru a-l obține este necesar acordul notarial al proprietarilor bunurilor învecinate.

Indică reclamantii că refuzul pârîților reprezintă un impediment în exercitarea dreptului lor de proprietate.

Prin hotărîrea din data de 04.11.2014 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, cererea reclamantilor a fost respinsă.

Prin decizia din data de 21.04.2015 a Curții de Apel Chișinău apelul depus de Căruntu Ion, Căruntu Nina a fost respins și menținută hotărîrea din data de 04.11.2014 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău.

La data de 02.06.2015 Căruntu Ion, Căruntu Nina au depus recurs împotriva deciziei din data de 21.04.2015 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs au indicat că instanța a interpretat eronat legea și că au examinat cauza în privința unor persoane care nu au fost implicate în proces și anume Primăria un.Chișinău, Consiliul mun.Chișinău și Ministerului Culturii.

Au mai indicat recurenții că instanța a aplicat eronat analogia legii și dreptului și au încălcat regulile privind limba de desfășurare a procesului. La fel au indicat că au fost comise și alte încălcări procedurale inclusiv lipsește procesul verbal al ședinței de judecată.

Conform art.434 CPC recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Conform materialelor pricinii, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia recurată la data de 21.04.2015, care a fost expediată recurentului la data de 22.04.2015, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere.(f.d.155). Careva informații privind recepționarea deciziei date nu se conțin. Dar, la materialele cauzei se conține cererea recurenților privind eliberarea deciziei recurate din 22.04.2015.(f.d.156)

Recurenții a depus cerere de recurs la data de 02.06.2015.

Astfel, instanța de recurs va lua în calcul data de 02.04.2015, când recurenții au depus cererea de eliberare a deciziei motivate – ca dată când li s-a adus la cunoștință decizia motivată și va considera recursul depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenței privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurențelor poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Căruntu Ion, Căruntu Nina împotriva deciziei din 21 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Căruntu Ion, Căruntu Nina împotriva deciziei din 21 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Petru Moraru

Oleg Sternioală